

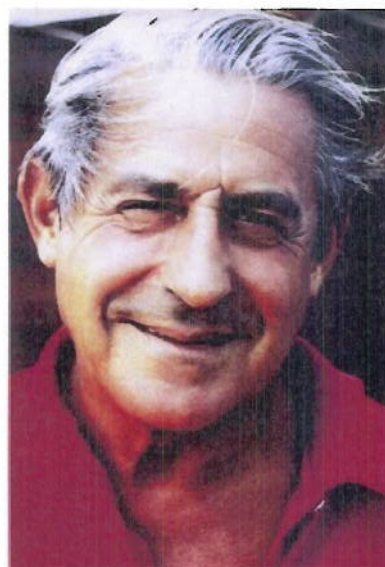
ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

Δευτέρα, Δεκέμβριος 31, 2012 Τελευταία Ενημέρωση: 10:15 πμ

Ομογένεια Ελλάδα Αθλητικά Αμερική Κύπρος Απόψεις Πολιτισμός Κηδείες Κοινωνικ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ: ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ

Σχόλιο του Α.Η. Διαματάρη

Σταύρος Νιάρχος

Φτώχεια.

Η λέξη αυτή ήταν σχεδόν άγνωστη για γενιές Ελλήνων.

Ό,τι γνώριζαν για αυτή ήταν από κάποιο μάθημα Ιστορίας από τις περιόδους των πολέμων ή από την αφήγηση εμπειριών των γονιών τους.

Φτώχεια.

Η λέξη αυτή, μια λέξη τόσο δηλωτική της δυστυχίας του ανθρώπου, μια λέξη που βρισκόταν πέρα

από τη σκέψη και την αναμονή των Ελλήνων για τόσα χρόνια, σήκωσε ξαφνικά το απεχθές κεφάλι της, και σαν τη Λερναία Ύδρα σπαράσσει, για μια ακόμα φορά, τη μητέρα πατρίδα.

Η φτώχεια στο πέρασμά της γκρεμίζει ζωές, διακόπτει σπουδές, στερεί από ασθενείς τα φάρμακά τους, στέλνει χιλιάδες παιδιά στα κρύα σχολεία χωρίς πρωινό, σκορπά τον φόβο.

Η φτώχεια αφαιρεί την αξιοπρέπεια, καταρρακώνει τον άνθρωπο, τον οδηγεί στην απελπισία.

Το κράτος, πολεμώντας για την επιβίωσή του, λόγω έλλειψης εναλλακτικής λύσης, ρίχνει όλο του το βάρος στην εξασφάλιση της επόμενης δόσης, προκειμένου να μην αποπεμφθεί από τις τάξεις της κραταιάς ευρωζώνης, να μη χρεοκοπήσει, να πληρωθούν οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και οι συντάξεις.

Για τους άλλους, το εκατομμύριο των ιδιωτικών υπαλλήλων που έχασαν τις δουλειές τους, με την ανεργία να ξεπερνά το 25%, κατά 7 ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερο από ό,τι τον Ιανουάριο του 2012, γι' αυτούς, το κράτος, μη δυνάμενο να κάνει κάτι, σφίγγει τα δόντια του και τους αφήνει στη μοίρα τους.

Οι οικονομολόγοι τούς αποκαλούν θύματα της απαραίτητης για την ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της χώρας εσωτερικής υποτίμησης των μισθών και υπηρεσιών.

Αυτά τα θύματα, αυτούς τους ανθρώπους που δεν έχουν πια στον ήλιο μοίρα, αυτούς που στην απόγνωση τους πήδησαν στο λιμάνι του Πειραιά, που αυτοκτόνησαν πηδώντας από μπαλκόνια, μέρα μεσημέρι στο Σύνταγμα, ή κρεμάστηκαν από ένα σχοινί - οι αυτοκτονίες σημείωσαν αύξηση 37% από το 2009 στο 2011- αυτή τη μεγάλη και συνεχώς διογκούμενη μάζα νεόπτωχων οι πλούσιοι της χώρας προσποιούνται πως δεν τη βλέπουν.

Υπάρχουν, όπως πάντα, και οι εξαιρέσεις στον κανόνα.

Μια κορυφαία και υποδειγματική εξαίρεση είναι αυτή του Ιδρύματος «Σταύρος Νιάρχου», ο προνοητικός ιδρυτής του οποίου το κληροδότησε γενναιόδωρα από τη μεγάλη περιουσία του - υπήρξε εκ των σημαντικότερων επιχειρηματιών του 20ου αιώνα, κατά το περιοδικό «Time».

Τον Ιανουάριο του 2012 το ίδρυμα αυτό, υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση του ομογενή προέδρου του Ιδρύματος και ανιψιού του ιδρυτή του, Ανδρέα Δρακόπουλου, αποφάσισε να δαπανήσει το ποσό των 130 εκατ. δολαρίων, σε τρία χρόνια, για τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Ηδη έχει δαπανηθεί το ποσό των 58 εκατ. δολαρίων γι' αυτό το σκοπό.

»Οι πλέον μη προνομιούχες και υποβαθμισμένες κοινότητες στην Ελλάδα, αναφέρεται στο επίσημο Δελτίο του Ιδρύματος, καθώς και ένα αυξανόμενο τμήμα της μεσαίας τάξης, βρίσκονται εν μέσω μιας ανθρωπιστικής κρίσης. Το γεγονός αυτό μας επιβάλλει να ανταποκριθούμε άμεσα ...και να αναλάβουμε ρίσκα, προκειμένου να μετριάσουμε τον πόνο εκείνων που υποφέρουν περισσότερο».

Όσο ευγενείς, όμως, κι αν είναι οι προθέσεις των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του ιδρύματος, και είναι, οι ανάγκες είναι τόσο μεγάλες που δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν από ένα ίδρυμα όσο ισχυρό κι αν είναι οικονομικά και διοικητικά.

Εξάλλου, αποτελεί πάγια πολιτική του ιδρύματος αυτού να συμπληρώνει και όχι να αντικαθιστά τις υποχρεώσεις ενός κράτους.

Επίσης, παραδειγματικός είναι και ο τρόπος που επέλεξε το ίδρυμα για τη διενέργεια της προσφοράς του: αναζήτησε δοκιμασμένους, ελεγμένους, ειδικούς σε θέματα αλληλεγγύης οργανισμούς, που ενεργούν ως πολλαπλασιαστές της προσφερόμενης βοήθειας.

Το Ίδρυμα Νιάρχου δεν είναι το μόνο που έχει τις δυνατότητες να βοηθήσει.

Υπάρχουν πολλοί Έλληνες πλούσιοι που μπορούν να βοηθήσουν οι οποίοι όμως παραμένουν ασυγκίνητοι μπροστά στο ανθρώπινο δράμα που βρίσκεται εν εξελίξει στην πατρίδα τους.

Είναι αυτοί που θησαύρισαν με διαφανείς και αδιαφανείς τρόπους από δουλειές με το Δημόσιο.

Είναι δυστυχώς και οι Έλληνες εφοπλιστές που αντί να είναι μπροστάρηδες σ' αυτή την κρίσιμη φάση του έθνους, όπως σε άλλες περιπτώσεις στο παρελθόν, μεμψιμοιρούν, χάνουν το δάσος για το δένδρο, κοιτάζουν τα βραχυπρόθεσμα συμφέροντά τους και χάνουν την ουσία, την ταυτότησή τους με τον απλό Έλληνα.

Αφωνος ο διεθνής Τύπος και η κοινή γνώμη παρακολουθεί αυτό το μελανό φαινόμενο και τους καυτηριάζει με ολοένα πιο έντονα δημοσιεύματα και σχόλια.

Μέσα λοιπόν σ' αυτό το θλιβερό γενικό τοπίο το παράδειγμα του Ιδρύματος Νιάρχου λάμπει ακόμα πιο φωτεινό και ζεσταίνει τις καρδιές χιλιάδων Ελλήνων που έχουν ανάγκη.

Είναι για αυτούς τους λόγους που ο «Εθνικός Κήρυκας» το κηρύττει ως το «Πρόσωπο της Χρονιάς», για την φιλανθρωπία που παράσχει αλλά και για το παράδειγμα της ανθρωπιάς, της ταπεινότητας και της σοφίας που εκπέμπει προς κάθε κατεύθυνση.

Αξιο!!!